

Povestea Arhitecților

Cutia cu Arhitectură este un proiect dezvoltat de eemaco și susținut de Ordinul Arhitecților din România prin Timbrul de Arhitectură.

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN ROMÂNIA

Povestea Arhitecților

echipa de creație eematico

Această carte s-a născut în procesul de dezvoltare al cursului eematico „**Cutia cu Arhitectură — Kitul de Arhitectură pentru Preșcolari**”.

Cutia cu Arhitectură este un curs pentru copiii de 3-6 ani din grădinițele de stat, în special pentru cele din medii defavorizate. Acesta este compus din 12 lecții și este menit să îi ajute pe cei mici să descopere, prin joacă și construit, meseria de arhitect.

Cursul oferă o imagine a spațiului construit, de la microcosmos, camera de locuit, la macrocosmos, orașul. Prin joacă și activități practice, copiii explorează spațiului construit și descoperă meseria de arhitect pornind de la nevoile personale ajungând la finalul cursului să se familiarizeze cu nevoile comunității. Cursul este o invitație la joc și joacă. Copiii lucrează în echipe la realizarea unei construcții la scară mare sau își aduc contribuția în echipe mai mici pentru asamblarea unor piese care în final sunt folosite pentru proiectul comun. Fiecare lecție este însoțită de seturi educaționale pentru copii, materialele necesare pentru teste sau experimente, materiale didactice cu ajutorul cărora educatorii să le explice copiilor concepte mai puțin cunoscute sau abstracte și fișe grafice pentru a aprofunda noțiunile descoperite.

Prin derularea acestui proiect dorim să le oferim copiilor posibilitatea de a antrena abilități necesare timpurilor actuale, nu doar arhitecților: gândirea divergentă, planificarea, coordonarea, lucrul în echipă, gândirea analitică, percepția spațială, gestionarea resurselor și comunicarea.

Cursul va fi implementat de educatorii locali. Drept urmare proiectul nostru implică realizarea unor instrumente de dezvoltare pentru aceștia și implementarea unui program de formare. În acest mod nu doar copiii ci și educatorii vor avea posibilitatea de a își spori competențele și lărgi oferta educațională. Ei vor avea de asemenea libertatea de a reutiliza și explora folosirea materialelor și în alte contexte relevante fiind un factor care crește potențialul impact al proiectului.

Mai multe despre **Cutia de Arhitectură** puteți afla aici:
<https://www.eematico.org/noutati/-cutia-cu-arhitectura>
sau scanând acest QR code

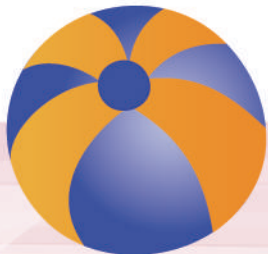
Povestea Arhitecților

Camera mea

A fost odată ca-n povești un copilăș simpatic și tare isteț. Art, căci acesta este numele prichindelului, este un adevărat explorator în lumea cunoașterii. Încă de pe vremea când mergea la grădiniță, știa deja o mulțime de forme geometrice, îi plăcea să calculeze și să inventeze tot felul de lucruri. În plus, învățase chiar și să citească. Curios din fire, avea o mulțime de pasiuni și se bucura cu entuziasm de fiecare nouă temă de cercetare, de fiecare expediție și fiecare experiment sau idee pe care o meșterea.

Ei bine, totul a început în ziua în care Art a împlinit patru ani. O zi specială, în care a primit cadou o carte misterioasă. A fost fascinat de această carte și, pentru că desenele l-au inspirat, când a venit timpul să sufle în lumânări ca să își pună o dorință, Art a decis că își dorește să devină arhitect.

În acea noapte, în somn, curajosul Art se lansă într-o nouă aventură imaginară în țara viselor când, dintr-o dată, o lume colorată se deschidea în fața ochilor. Ca prin magie, s-a trezit teleportat chiar în lumea de poveste a cărții pe care o primise în dar.

Încântat de această nouă aventură, s-a plimbat o vreme prin pădure, până când soarele a părut gata să adoarmă, cuibărit în norii trecători. La ora la care luna, cu rochia ei de stele, se urca pe tron, Art tocmai își găsisse un loc pentru a petrece noaptea, într-un stejar atât de mare, încât atingea parcă cerul cu ramurile și, tot acolo, întâlnește o bufniță prietenoasă.

— Bună seara, Domnule Bufniță..Mă întrebam dacă aş putea să mă adăpostesc peste noapte aici.

— Bună să-ți fie inima, prietene. Îmi poți spune Arhi. Am dreptate sau ești cu adevărat un pui de om? Din câte știi, oamenii preferă să doarmă mai degrabă în casele lor confortabile decât în copaci. Tu cum te numești? Întrebă bufnița.

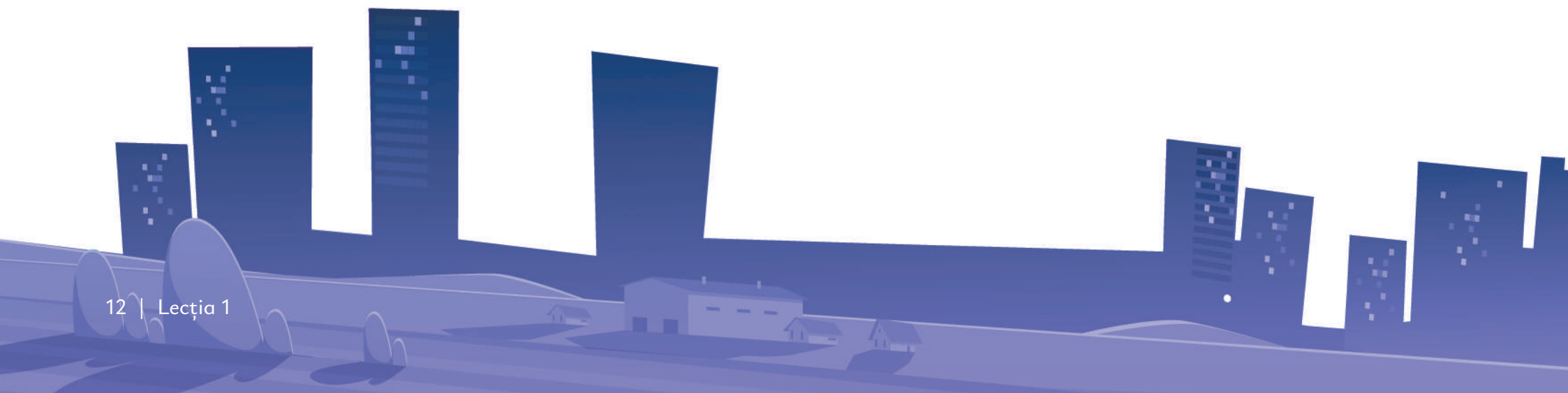
— Eu sunt Art. Mă bucur să te cunosc.

— Și eu mă bucur să te cunosc, copile: Bine ai venit în lumea arhitecturii. Imaginația te-a purtat chiar în Pădurea Prieteniei. Eu sunt arhitect și cred că reușim împreună să construim pentru tine o casuță mai potrivită și mai confortabilă decât creanga aceasta.

— Wow, mă simt cu adevărat norocos! Sunt foarte curios să descopăr toate misterele care țin casele în picioare. Arhi, spune-mi, cum arată o zi din viața unui architect?

— Sunt multe activitățile în programul unui architect: ședințele de consultare cu echipa, întâlnirile cu noii clienți, în care discutăm despre nevoile, preferințele și dorințele lor, orele de desen și proiectare și, desigur, excursiile pe teren ca să verific cum evoluează construcțiile de pe șantier.

Casa mea

Și pentru că timpul părea să treacă altfel în lumea viselor, cei doi își continuară aventura de cunoaștere în biroul spațios al bufniței-arhitect. Cei doi s-au sfătuit și au desenat în detaliu schițele pentru fiecare cameră. Odată ce planul casei a prins formă pe hârtie, cei doi prieteni au construit în joacă o căsuță în miniatură, exact așa cum și-a imaginat-o copilul.

— Hei, Arhi, mă întreb cum ne ajută aceste planuri să construim un adăpost pentru mine.

— Este o întrebare foarte bună. Mă bucură faptul că ești atât de curios să explorăm împreună modul în care noi, arhitecții, transformăm aceste obiecte de jucărie în locuințe.

Ca arhitect, este important să înțeleg ce îți dorești tu, să analizăm ce tipuri de materiale pot fi folosite pentru a construi o clădire rezistentă, care să îți țină de cald, în care să nu te plouă și în care să te simți confortabil și relaxat. Mai apoi, desenele ne sunt de folos ca să construim macheta — adică proiectul casei în miniatură. Toate acestea ne sunt de utile ca să ne ghideze în procesul de construcție.

- Arhi, ce fel de proiecte ai avut în cariera ta de arhitect?
- De-a lungul timpului, am proiectat o mulțime de construcții: săli de spectacol, stadioane, clădiri de birouri, case de vacanțe sau chiar grădinițe. Fiecare proiect e diferit, așa cum suntem și noi, iar asta este o minunată provocare. Ne antrenăm mereu creativitatea, căutăm soluții și găsim tot felul de modalități inventive pentru a transforma planurile de pe hârtie în realitate. În calitate de arhitecți, avem în vedere cum putem să distribuim camerele într-un mod eficient, astfel încât să se creeze cât mai multe suprafețe de joacă și relaxare, dar și spații adecvate pentru lucru sau depozitare.
- Arhi, dar cum reușești să faci asta singur?
- Oh, nu aș putea face asta singur. Ca orice proiect nou să fie un succes, este necesară o echipă de experți. Ți-ar plăcea să-i întâlnești?
- Glumești, Arhi, sunt nerăbdător!
- Atunci, ne vom antrena și noi să lucrăm împreună ca o adevărată echipă și îi vei cunoaște, rând pe rând, pe toți specialiștii din lumea arhitecturii. Iar acum, pentru că ne-am lămurit cum o să arate căsuța ta, putem să trecem la următoarea etapă. Ca orice casă construită de la zero, este important să găsim cel mai potrivit loc pentru ea.
- Cum ne vom da seama ce loc e potrivit pentru casă?
- Întotdeauna merg pe teren împreună cu inginerul geotehnist. Colegul meu Cârțiță este un adevărat expert. El mă ajută să îmi dau seama cât de potrivit este pământul pe care urmează să construim, căci într-un fel îi faci cuib casei pe nisip și altfel printre stânci.

Ingi

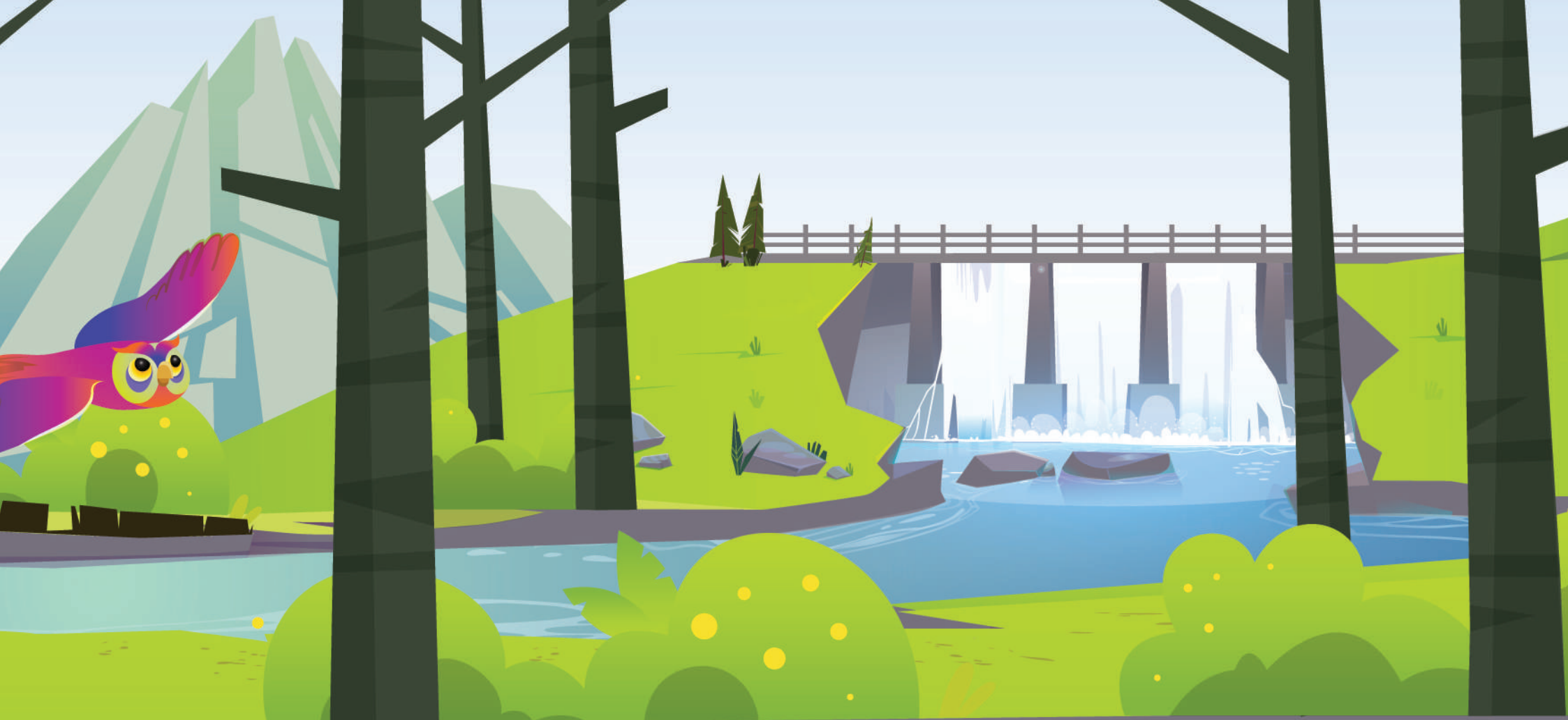
(inginerul geotehnist)

— Iată că, după ce am exersat joaca de-a planul casei și ai reușit să îți assemblezi prima machetă din CV-ul tău de arhitect în devenire, ne apropiem de momentul în care o să construim de la temelie căsuța prieteniei pe măsura ta. Până atunci, vreau să-ți prezint pe cineva, așa că, te invit să facem o mică plimbare până la noul baraj de pe râu.

— Iuhuu! Să mergem! Lasă-mă să ghicesc: îl voi cunoaște pe Domnul Cârțiță?!

— Exact! Ești un copil tare isteț! Specialiștii ingineri ne vor învăța ce trebuie să știm despre solul pe care vrem să construim și, mai ales, care sunt detaliile de care trebuie să ținem cont pentru a realiza niște construcții stabile și rezistente.

— Salutare, Ingi! Oaspetele nostru era nerăbdător să te întâlnească și, pe drum, i-am povestit despre echipa de specialiști ai caselor. Suntem foarte curioși să aflăm mai multe despre tine și superputerea ta.

— Salutare, prieteni! Pentru mine, cea mai prețioasă superputere pe care fiecare dintre noi o poate antrena, este atenția.

— Ingi, tu cum îți antrenezi atenția și, mai ales, cum te ajută asta pe șantier? Întrebă Arhi.

— Mie îmi place să fiu atent la natură și mă inspiră, de exemplu, atunci când privesc copacii. Copacii și casele au multe lucruri în comun. Privindu-i, mi-am dat seama că exact așa cum rădăcinile țin copacul drept, la fel, orice casă are nevoie de o fundație bine prinsă în pământ pentru a oferi rezistența construcției. Dacă atunci când privim un copac observăm că trunchiul este cel care unește rădăcinile și coroana, la fel se întâmplă și în cazul caselor. Pentru ca pereții să țină casa îmbrățișată, aceștia se țin de mână cu stâlpii. Și întocmai cum coroana se sprijină pe trunchi, la fel și acoperișul casei se sprijină pe grinzile care sunt fixate pe stâlpi. Frunzele protejează cuiburile micuțelor înaripate, tot așa, și țiglele de pe acoperiș fac ca apa să alunece la vale astfel încât locuitorii să fie adăpostiți.

— Ingi, ai mai învățat și alte lucruri de la natură?

— Da, Arhi. La fel ca și tine, am învățat multe de la toate animalele, păsările, gâzele și chiar peștii. Apropo, știați că și oamenii au învățat multe de la natură și că le-am inspirat cumva construcțiile?

Stru (inginerul structurist)

Dupa ce domnul Cârțiță, Ingi, li se alătură în proiectul de construcție a Căsuței Prieteniei pe măsura simpaticului Art, cei trei merseră mai departe prin lumea arhitecturii, pentru a-i cunoaște și pe ceilalți specialiști din echipă.

— Știu un loc numai bun pentru construcția căsuței tale. Vom merge către luminișul din inima pădurii și pe drum îi vei cunoaște și pe ceilalți colegi, zise Ingi.

— Aproape am ajuns, dragă Art. Îi vom cunoaște acum pe Stru și Constru. Ei sunt alți doi specialiști de bază din echipa mea. Ah, uite că îl și văd!

— Salutare, Stru!

— Stru, nu o să îți vină să crezi! Lui Art i-a plăcut atât de mult povestea noastră încât, fără să știe, a rostit parola secretă „VREAU SĂ DEVIN ARHITECT” și astfel, s-a teleportat în lumea noastră. Mai avem doar câteva ore până când în lumea oamenilor se face dimineață și o să se trezească din acest vis.

— Salutare, tuturor! Mă bucur să te cunosc, puștiule! Ai încredere în visele tale și învață cum să le transformi în realitate! Spune-mi, ce vrei să îți povestesc?

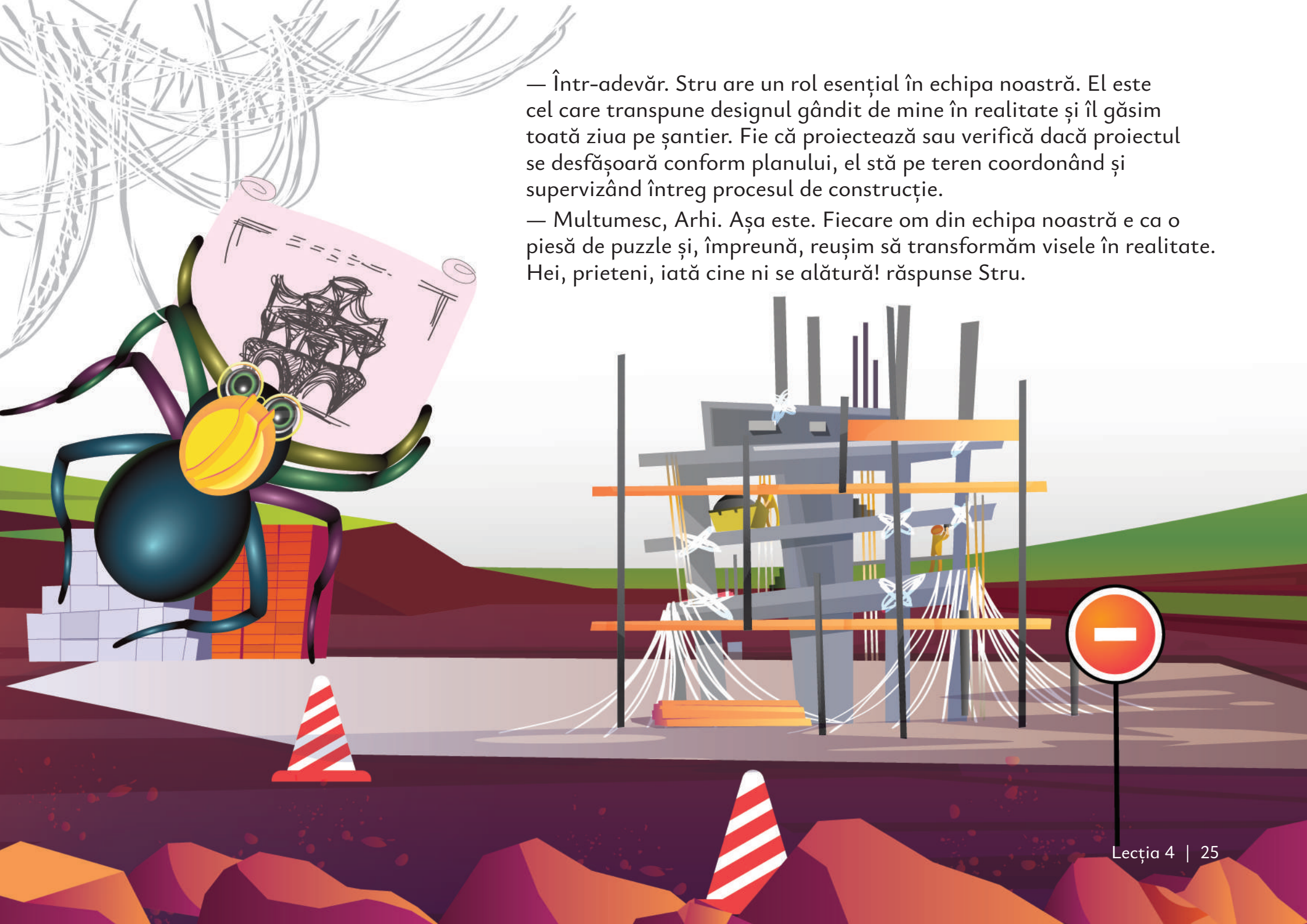
— Și eu mă bucur să te cunosc, Stru. Ce îți place la acest loc de muncă și cum de ai ales să devii inginer structurist?

— Povestea meseriei are legătură cu pasiunile copilăriei. Mi-a plăcut dintotdeauna să construiesc tot felul de structuri și făceam asta cu orice găseam în cale. Fie că erau jucăriile fratelui mai mic, bețele din grădină, aluat din prăjitura mamei sau piesele din atelierul bunicului. Când am mai crescut, am învățat să fac turn din pietre, iar când mergeam la plajă, construcția castelurilor de nisip mă fascina. Astăzi, misiunea mea e să verific constant calitatea lucrărilor de pe șantier și sunt responsabilul care se asigură că o construcție respectă toate regulile de siguranță.

— Într-adevăr. Stru are un rol esențial în echipa noastră. El este cel care transpune designul gândit de mine în realitate și îl găsim toată ziua pe șantier. Fie că proiectează sau verifică dacă proiectul se desfășoară conform planului, el stă pe teren coordonând și supervizând întreg procesul de construcție.

— Multumesc, Arhi. Așa este. Fiecare om din echipa noastră e ca o piesă de puzzle și, împreună, reușim să transformăm visele în realitate. Hei, prieteni, iată cine ni se alătură! răspunse Stru.

Constru (inginerul constructor)

- Salutare tuturor! Mă bucur să fim împreună.
- Bine ai venit, Constru, te așteptam.
- Dragii mei, Arhi mi-a povestit cât de multe lucruri interesante ați descoperit deja în universul arhitecturii. Următoarea provocarea buclucașă este să ne suflecăm mânecile și să ne punem salopeta imaginară, ca să ne transformăm, preț de câteva minute, în constructori.
- Dar, Constru, până atunci, spune-ne ce este și ce face un constructor?
- Așa cum știi, cel mai mult timp sunt pe șantier. Când nu sunt la birou sau în ședințe, sunt alături de echipă. Dis de dimineață, după ce ne luăm echipamentul de protecție, ne antrenăm priceperea și, cu multă răbdare, cărămidă cu cărămidă, fiecare proiect se transformă în realitate. Uneori vântul, frigul sau ploaia ne cam pun bețe în roate, dar pentru că este foarte important să respectăm termenele pentru a putea finaliza construcțiile la timp, întotdeauna găsim soluții. Știți voi, meseria aceasta seamănă mult cu cea de bucătar.

— Ești amuzant, Constru. Dar ce vrei să spui cu asta?
— Desigur, nu mă refeream la căsuțele de turtă dulce, care sunt mai degrabă delicioase decât locuibile. Așa cum un bucătar caută cele mai proaspete alimente pentru rețetele lui, și un constructor folosește cele mai bune materiale, potrivite pentru fiecare etapă a construcției.

După ședințele de consultare cu echipele de lucru, copilul împreună cu Arhi, au dat startul oficial pentru construcția noului proiect. Pe măsură ce orele se scurgeau din clepsidra viselor, toți locuitorii din lumea arhitecturii aflaseră deja de vizita lui Art. Și pentru că se aflau pe tărâmul prieteniei, s-au hotărât să dea o mână de ajutor pe șantier.

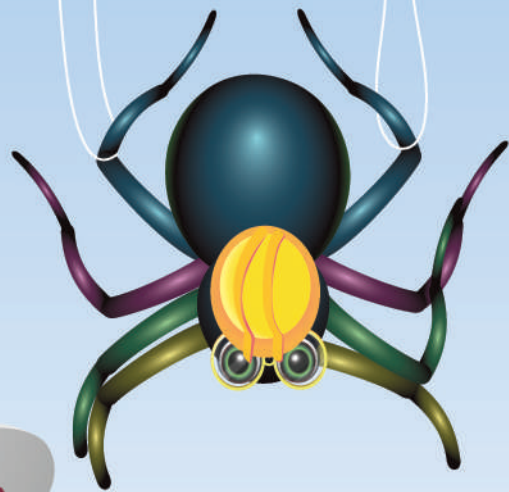
Mai întâi, Cârtița Ingi și echipa lui au testat solul, au făcut măsurători și au început să sape.

În timpul în care terenul era excavat, Stru și Constru, alături de numeroasele lor echipe, au adus pe șantier materialele de construcție.

Apoi, echipele de ingineri și constructori, coordonate de îndemnaticii Stru și Constru, au turnat fundația și au ridicat scheletul casei. Stâlpii stăteau drepti ca niște soldați, iar grinzile se rezemau cu încredere deasupra lor.

Toate se desfășurau conform planului și iată că veni vremea să îmbrace casa. Mai întâi, au construit pereții, iar apoi s-au ocupat de acoperiș.

Iată cum, cărămidă cu cărămidă, construcția începea să semene din ce în ce mai mult cu schițele și macheta realizate de Art și bufnița architect. Mai erau doar câteva etape până la momentul la care Căsuța Prieteniei era gata să primească oaspeți. Oare ce s-a mai întâmplat?

Insta (instalatorul)

- Arhi, mă întreb ce mănâncă și ce bea o casă?
- Pentru a afla răspunsul la această întrebare, Insta este gata să ne ofere toate indiciile.
- Salut, Insta. Te-am invitat la această ședință ca să ne ajuți să descoperim împreună cum se hidratează și cum se hrănesc casele. Tu ai vreo idee?

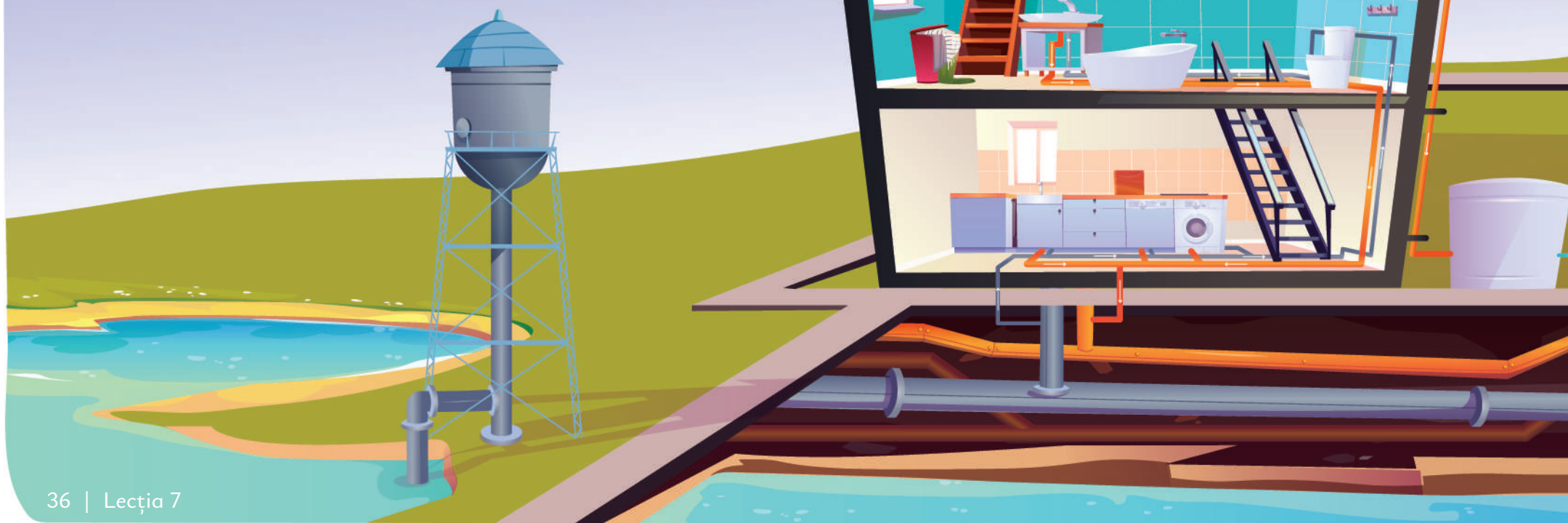

— Salutare tuturor! Din câte știu eu, casele sunt destul de pretențioase. Dacă vorbim despre casele oamenilor, atunci putem spune că unora le place cărămida, alora betonul, cimentul sau lemnul, și chiar pământul. Iar dacă vorbim despre casele animalelor, acestea au în meniu bețe, pene, frunze, pământ, nisip, mătase sau chiar scoici. Cât despre hidratare, și ele au nevoie de apă, la fel ca și noi.

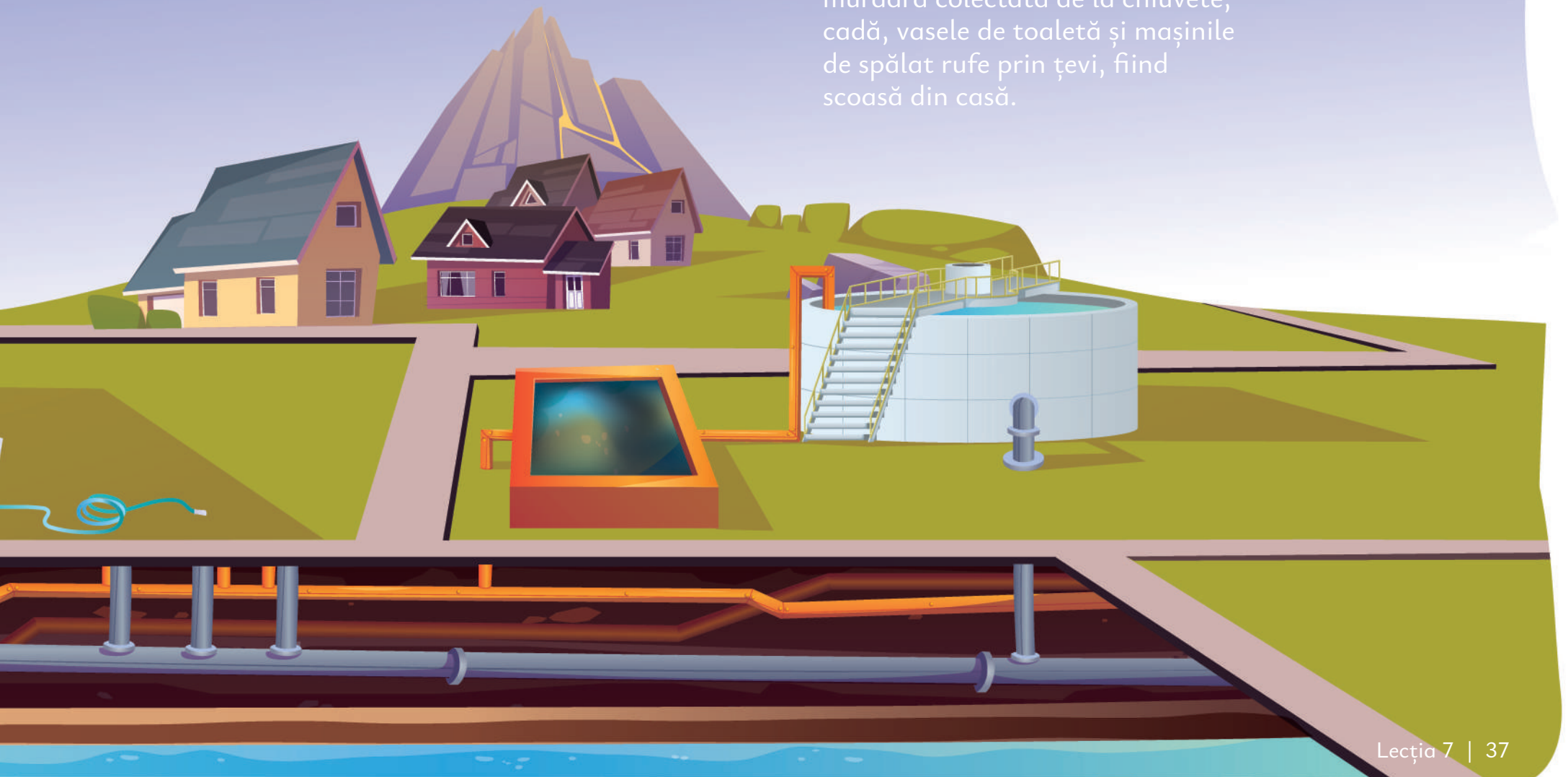
— Chiar așa, Insta, pe unde ajunge apa la robinetele din casa noastră și pe unde dispare fără să lase urme pe podea? Întrebă curiosul Art.

— În lumea oamenilor, casele ascund un întreg sistem de țevi. Există două astfel de trasee, un fel de labirint al țelvilor. Pe unul dintre ele, casele voastre sunt alimentate cu apă curată, astfel încât să fie ușor ca, ori de câte ori deschizi robinetul, să te poți spăla pe mâini, să speli vasele după cină sau să îți faci duș cu apă proaspătă.

Celălalt traseu conduce apa murdară colectată de la chiuvete, cadă, vasele de toaletă și mașinile de spălat rufe prin țevi, fiind scoasă din casă.

— Și mai apoi? Ce se întâmplă cu apa după aceea?

— Apa colectată este mai apoi curățată și folosită în alte scopuri, ca de exemplu, pentru udarea grădinilor.

Electri (electricianul)

Căsuța Prieteniei este din ce în ce mai veselă și, pentru că joaca e treabă serioasă, continuăm aventura noastră de cunoaștere, întâlnind încă un coleg de bază din echipa mea. Electri lucrează în mai multe locații și l-am invitat să ne povestească puțin despre profesia lui, înainte să descoperim care sunt darurile sale pentru Căsuța Prieteniei.

— Arhi, ești pe aici?

— Bine ai venit, Electri. Îmi place că ești punctual. Chiar acum începusem să îi povestesc lui Art despre tine și sunt curios să aflăm împreună cum fac oamenii să aprindă becul atunci când apasă pe întrerupător sau ce e nevoie pentru ca aspiratorul, frigiderul, aerul condiționat și chiar internetul să funcționeze. Sunt convins că știi o mulțime de lucruri interesante despre toate acestea și, pentru început, aș vrea să ne spui de ce ai ales să devii electrician?

— Salutare, prieteni!

Tatăl meu m-a învățat multe din lucrurile pe care le știu pentru că și el este electrician. Eram cel mai fericit în vacanțe, când puteam să îl vizitez la birou și uneori mergeam cu el pe teren ca să verifice dacă echipa întâmpină dificultăți.

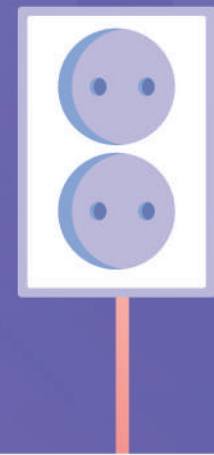
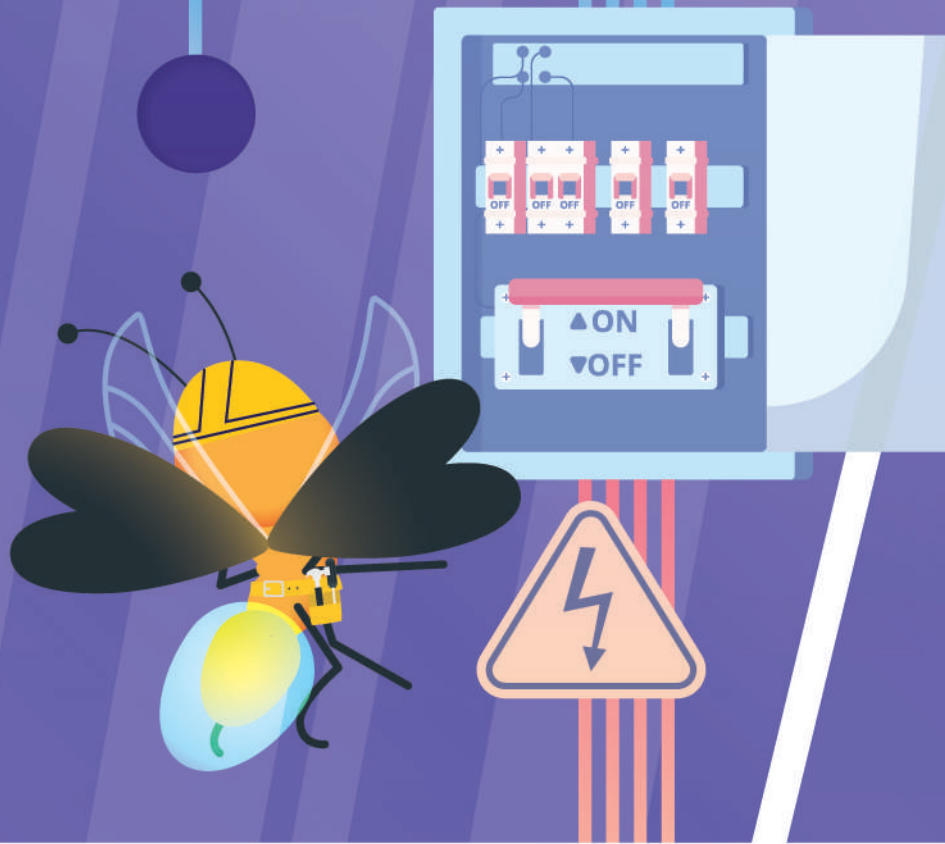

Când eram mic, eram foarte curios cum funcționează obiectele din jurul meu și îmi plăcea să desfac jucăriile ca să le vad piesele componente și apoi să le reasamblez. Mașinutele erau preferatele mele pe atunci. Când am mai crescut, mă jucam de-a electricianul cu boxele, calculatorul, casetofonul și tot așa până azi, când sunt fericit să aduc lumina în case la ceas de întuneric.

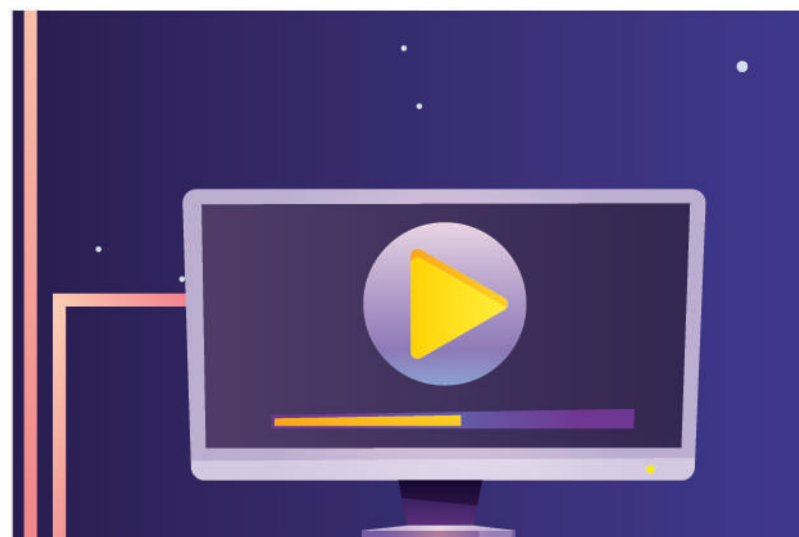
— Oare pe unde circulă electricitatea în orașul oamenilor și la ce ne ajută? Întrebă Art.

Electricitatea se plimbă prin fire și cabluri. Majoritatea prin pământ sau bine ascunse prin pereți, iar pe străzi o întâlnim țațoșă în stâlpii de curent care alimentează toate construcțiile.

— Pe scară, sub birou, în subsol, pe hol sau pe stadion, în grădină sau pe balcon, oamenii folosesc electricitatea peste tot. Ea este energia care alimentează toate aparatele electrocasnice și fără de care mașina de spălat, frigiderul sau prăjitorul de pâine n-ar funcționa.

Tot ea este cea care încarcă bateria telefoanelor, care face becul să se aprindă. Electricitatea face ca internetul să funcționeze și asta le permite oamenilor să vizioneze filme sau desene animate pe laptop, să asculte muzică și să comunice.

Desi (designerul)

La ora la care, în lumea oamenilor, cocoșii se pregăteau de concert să anunțe dimineața, în lumea visului, copilul se juca de-a arhitectura, împreună cu noii lui prieteni.

— Dragul meu prieten Art, sunt onorat să ți-o prezint pe colega și partenera mea de afaceri, Desi. Eu și Desi ne-am cunoscut în facultate și am rămas prieteni de atunci. Am apreciat dintotdeauna răbdarea și ambiția ei de-a dreptul incredibile și crede-mă ca nu exagerez. Proiectele ei sunt speciale pentru că, prin nu știu ce magie, reușește să îmbrace orice spațiu, într-o încăpere prietenoasă, funcțională și confortabilă. Trebuie să vă mărturisesc că eu am învățat o sumedie de trucuri de la Desi, așa că ce-ar fi să o întrebăm chiar pe ea ce secrete misterioase are profesia de designer?

— Salutare, Desi! Ai aterizat la fix! Tocmai îi povesteam lui Art despre trucurile tale ingenioase.

— Salutări tuturor! Chiar dacă sunt adult, îmi place să mă joc, și profesia de designer mi se potrivește mănușă. Fiecare proiect e special pentru că, așa cum știi și tu, fiecare client și fiecare casă au câte o poveste. Cred că asta e, de fapt, magia care mă inspiră.

Culorile pereților, tablourile, corpurile de iluminat, mobila, podelele, precum și toate celelalte elemente decorative prind de fiecare dată alte nuanțe, pentru că orice proiect are o amprentă unică. Se știe despre designeri că sunt creativi, însă, pe lângă imaginație, îmbinăm știința și tehnologia pentru a reuși să transformăm spațiile în camere mai primitoare. Și da, ne place să ne jucăm cu lumini, texturi, culori și forme.

- Wow, Desi, mă gândeam eu că și tu ai descoperit limbajul secret al caselor. Sunt curios care au fost cele mai năstrușnice idei de proiecte pe care le-ai realizat până acum.
- „Conacul Veverițelor”, „Cuibul Cimпанzeilor”, „Școala Albinelor” și „Parcul de Distracții al Leilor” sunt doar câteva dintre cele mai simpatice proiecte din cariera mea.

Pei (peisagistul)

După atâta muncă, echipa de specialiști ai caselor s-a hotărât să se bucure de o bine-meritată pauză și s-au așezat la un picnic în viitoarea grădină. Între timp, li se alătură și Pei.

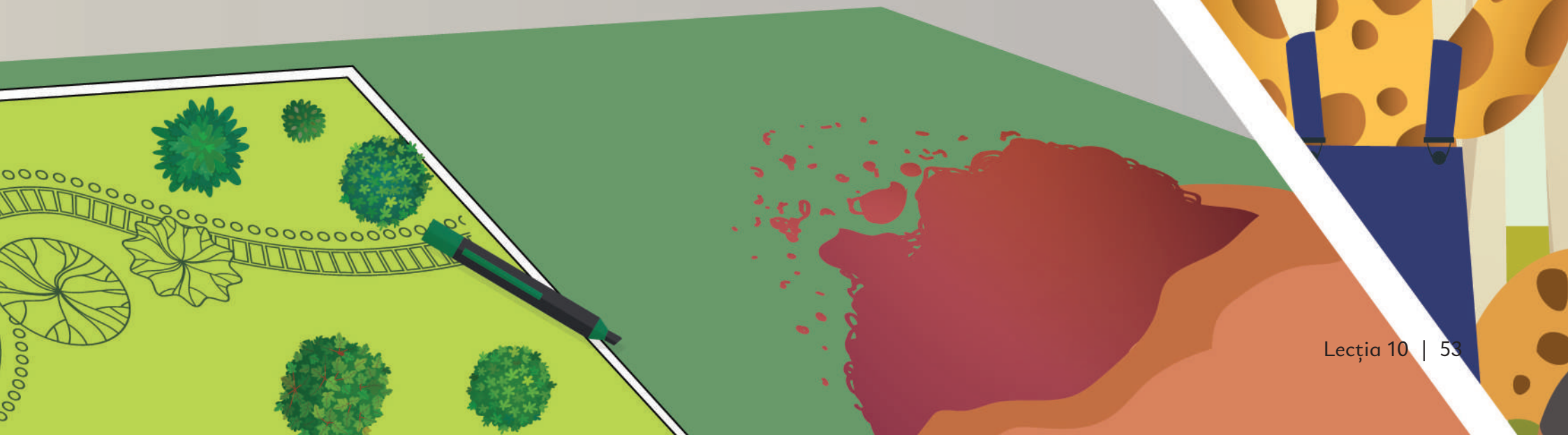

— Pei este colegul meu din copilărie, spune Arhi. Dintotdeauna a fost pasionat de grădinărit și construcții, iar în proiectele sale îi place să folosească materiale reciclate. Pei nu este doar grădinar, constructor sau designer, ci mai degrabă toate acestea la un loc. În orice oraș putem vedea locuri de joacă, parcuri amenajate sau grădini dintre cele mai colorate. Sunt curios să ne spună cum găsește, de fiecare dată, cele mai frumoase idei ca să transforme spațiile exterioare în adevărate oaze de relaxare și, pentru că tocmai ni s-a alăturat, am să-i ofer și lui puterea cuvântului.

— Salutare, prieteni! Cum bine zicea Arhi, sunt peisagist. Într-adevăr, misiunea mea îmbină abilitățile tehnice și cele creative deopotrivă, dar cel mai important pentru mine este că lucrez în natură și plantele pe care le sădesc într-o grădină nou amenajată, urmează să înflorească ani la rând.

— Pei, spune-ne mai multe despre etapele prin care trec proiectele tale și prin ce minune prind viață spațiile exterioare de se transformă, parcă peste noapte, în grădini.

— Știi, Arhi, peisagistica și arhitectura au multe în comun. În orice proiect nou, primul pas are întotdeauna legătură cu nevoile, dorințele și ideile clientului. Apoi, este foarte important atât solul pe care urmează să plantăm, cât și alegerea celor mai potrivite flori, plante și copaci pentru acea grădină, iar asta este o adevărată știință.

— La fel ca la case. Așa cum ele au nevoie de timp până le construim, la fel și grădina are nevoie de timp ca să prindă rădăcini.

— Așa este, Art! Și la fel cum o casă are nevoie de cineva ca Desi, adică de un designer specialist care să știe ce materiale, culori și forme sunt potrivite într-un spațiu interior, la fel fac și eu cu spațiile exterioare. Pentru că plantele au nevoi speciale, este important ca orice peisagist să știe care plante se înțeleg bine împreună și care preferă mai mult spațiu sau care flori au nevoie de mai multă lumină și care necesită un loc mai umbros, cât de mari și cât de repede vor crește și cât de multă apă au nevoie.

-
- În lumea arhitecturii, părea că o zi durează cât un an, iar asta i-a ajutat tare mult pe locuitorii pădurii să își pună la punct căsuțele înainte ca ploioasa toamnă să își facă simțită prezența.
 - Unde o fi Urb? Oare nu a primit invitația?
 - Oh, Arhi! Sunt sigur că o să apară din clipă în clipă. Știi doar că lui Urb îi place să se plimbe ore întregi și să admire din înaltul cerului orașele de pe întreaga planetă, spuse Constru.
 - Probabil că iar a stat să admire parcurile și a uitat să își verifice ceasul. Știți doar că obișnuiește să se relaxeze în natură după program, spuse Pei, în timp ce așeza ultimele ghivece lângă poartă.
 - Din câte știu eu, adaugă Deși, Urb a primit aprobarea pentru a extinde zona de case. Probabil vrea să se asigure că a trecut în planificările lui toate detaliile.

lacașul păsărilor

la "castori"

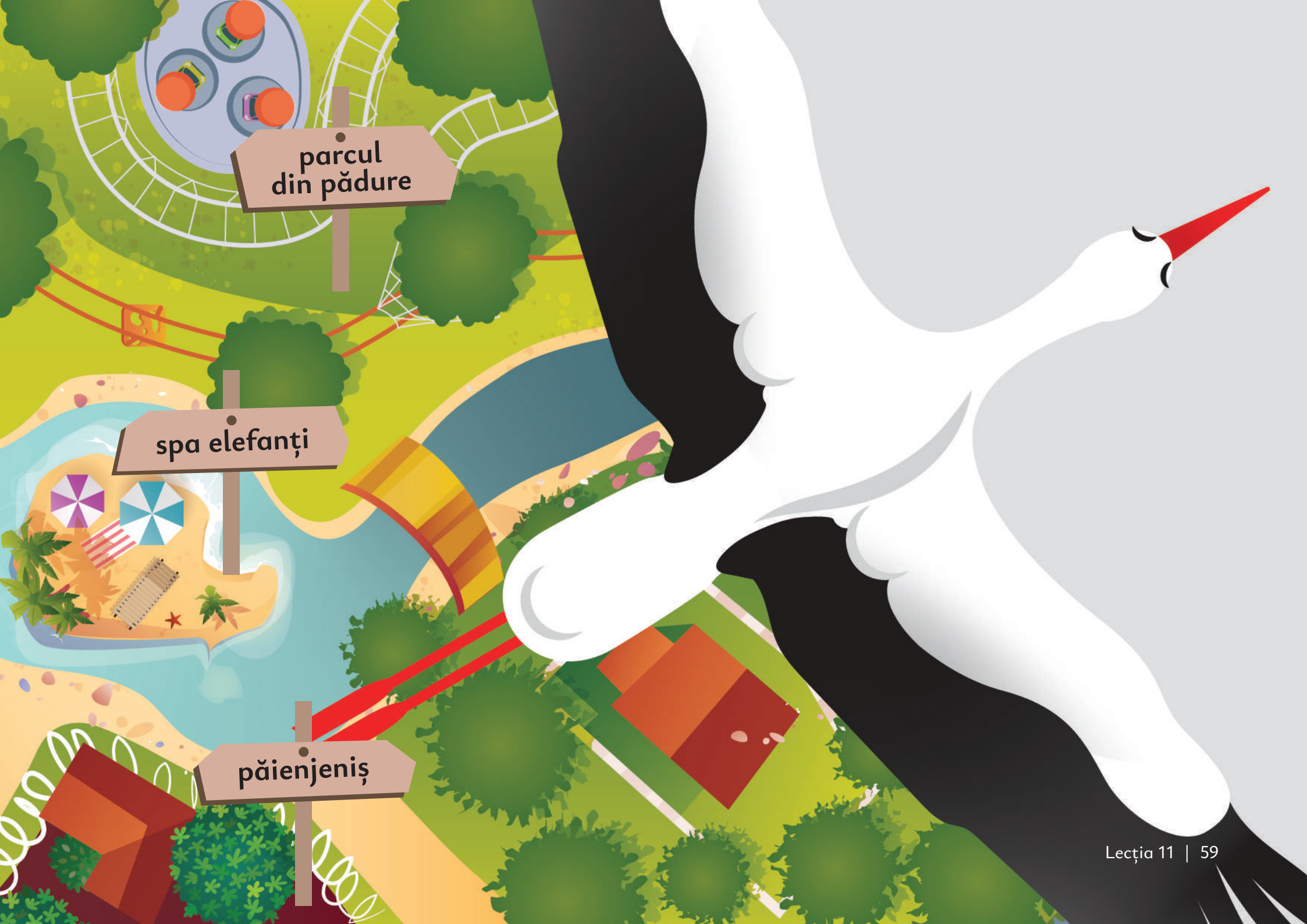
cartierul
"insectelor"

— Prieteni, îmi puteți spune cu ce se ocupă, mai exact, Urb?

— Urb este specialistul urbanist. El este cel care se gândește și decide care sunt zonele potrivite pentru construcții noi, de cât spațiu au nevoie, cum sunt casele ordonate în funcție de înălțime și stilul arhitectural. Tot el se asigură că în fiecare cartier rezidențial există parcuri, piețe și magazine, școli și grădinițe, muzee și săli de spectacol, clădiri de birouri și zone de relaxare.

— Acum înțeleg. Asta înseamnă că și în lumea oamenilor tot experții urbaniști au așezat pe harta clădirile că să ne putem deplasa cu ușurință și să găsim în apropiere tot ce avem nevoie. Pare o misiune cu adevărat complicată.

Nici nu apucă bine Art să își termine ideea, că dintr-o dată observă cum se apropia de ei, în zbor grăbit, o barză cu aripi impresionante.

parcul
din pădure

spa elefanți

păienjeniș

-
- A stylized illustration of a person's profile in black and white, facing right. A red pencil is held in their hand, pointing towards the text. The background features a green landscape with a red house and a yellow path.
- Bine ai venit, Urb! Tocmai ne întrebam dacă ai primit invitația de la mine.
 - Bun găsit, prieteni. Sper că am ajuns la timp.
 - Ai ajuns exact la timpul potrivit ca să îți povești lui Art câte ceva despre tine.
 - Când nu sunt pe teren sau într-o ședință cu cineva care are un proiect de construcții, obișnuiesc să mă plimb pe străzile orașului. Îmi place să ascult poveștile caselor. Știai că au un limbaj secret?
 - Cum așa? Întreba mirat Art.
 - Da, chiar așa. L-am descoperit când eram mic și ne-am mutat în pădurea de lângă orașul oamenilor. Am fost surprins de numărul impresionant de construcții și de diversitatea lor. Unele mai înalte, altele cu etaje mai puține, unele cu balcon, altele cu terasă, unele mai impunătoare, altele cu forme neobisnute de îndrăznețe. Eram atât de curios prin ce minune stau blocurile așa drepte că aproape atingeau cerul când le priveam, sau podurile, care păreau neobosite cu brațele deschise că niște giganți de piatră, încât m-am hotărât să studiez și să devin urbanist, adică un fel de arhitect al orașului. Când mă plimb și privesc detaliile caselor și clădirilor de pe strada pe care locuiesc, îmi închipui povestea lor de viață, câte persoane au acoperit de-a lungul timpului și cine locuiește acolo chiar acum. Asta mă inspiră cel mai mult atunci când încep un proiect nou sau când mă gândesc la cele mai potrivite soluții pentru proiectele în lucru.

piața centrală

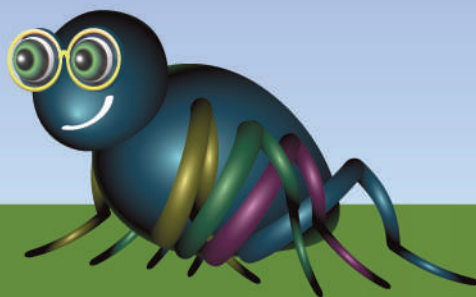
școala animalelor

Și uite așa, Art împreună cu bufnița architect, domnul inginer cârțiță, păianjenul Stru și Constru, furnica, alături de Deși, Pei și Urb au reușit într-un vis să construiască cea mai prietenoasă casă din lumea arhitecturii. Înainte ca Art să se întoarcă în lumea oamenilor, își luă rămas bun de la noii lui prieteni și le mulțumi pentru toate secretele pe care i le-au împărtășit. Cât ai clipi, Art se urcă pe spatele lui Urb și pleacă în zbor înapoi spre lumea copilului.

Și cum visele devin realitate, iar dorințele se împlinesc, la doar câțiva ani după această întâmplare, Art devenise între timp architect și își formase o adevărată echipă de specialiști, întocmai ca cea pe care o cunoscuse în vis, în cartea lui despre arhitectii naturii.

Mulțumim:

Poveste — **Mădălina Năstase**

Grafică — **Flavia Fabian**

Dar și:

Bogdan Bălănescu — care se ocupă de dezvoltarea materialelor eematice pentru proiect

Carolina Pascal — care a participat la elaborarea conceptului inițial și s-a ocupat de consiliere pe zona de activități

Ioana Iancu — care a participat la construirea relației cu primele instituții în care se va implementa proiectul

Ion Neculai — coordonator și specialist proiect Cutia cu Arhitectură

Mădălina Năstase s-a ocupat de designul educațional al activităților pentru acest proiect și a creat conceptul cărții cu intenția de a le oferi copiilor un suport vizual care să îi însoțească în călătoria prin lumea arhitecturii. Personajele corespund cu specialiștii din echipa arhitectului și fiecare capitol reprezintă o introducere în tematica ce urmează să fie aprofundată la clasă, cu ajutorul materialelor de bricolaj. Altfel spus, copiii care parcurg kitul de arhitectură sunt conduși într-o experiență directă pe firul narativ al poveștii.

Cartea spune povestea unui copil pe nume Art. Inspirat de cadoul primit de ziua lui, copilul își dorește să devină arhitect și în vis, ajunge ca prin magie, chiar în lumea arhitecturii. Aici, Art își face o mulțime de prieteni și explorează îndeaproape fiecare etapă din procesul de construcție al unei case. Ghidat de arhitecții naturii, Art află toate secretele despre cum se țin casele în picioare și construiesc împreună căsuța prieteniei. Câțiva ani mai târziu, Art devine arhitect și își formează echipa de experți, întocmai cum aflase în acel vis despre specialiștii caselor.

Flavia Fabian, graficianul eematico, și-a dorit să reprezinte lumea arhitecturii într-o manieră simplă, clară, pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă tainele profesiei fără a pierde din magia poveștii. Paleta de culori creează continuitate în povestire, iar formele simplificate păstrează în centrul atenției acțiunea și detaliile fiecărei secțiuni. Personajele, care urmăresc firul poveștii în același timp cu cei mici, îi invită pe aceștia să își imagineze, să experimenteze și să pătrundă cât mai ușor în joaca de-a arhitectura.

